

Yirmisinde Bendeniz

– ADEM EFİLOĞLU · 16 Mayıs 2021

Bir furya başlamıştır, yirmili yaş güncesi,
Herkesleri üterdim, yirmisinde bendeniz.
Elliye bulduk şimdi, o da yüzün öncesi,
Sokaklarda yatardım, yirmisinde bendeniz.

Pire için yorganı, keza zinhar yakmazdık,
İsterdik alınmazdı, ortalığı yıkmazdık,
Öyle hiç kimselere, yan göz ile bakmazdık,
Günüme gün katardım, yirmisinde bendeniz.

Sokaktan gelemzdik, zor buluyorduk evi,
Borudan silah yaptık, velakin yoktu yivi,
Çamurun ortasında, çivi oynardık çivi,
Tam hedefe atardım, yirmisinde bendeniz.

Tommiks, teksas, zagora, nasılda attık para,
Duvarlarda çinlardı, sevinçten çıkan nara,
Hele ocak şubatta, başı gömerdik kara,
Kim olursa çatardım, yirmisinde bendeniz.

Bilmezdik teknoloji, tivimiz siyah beyaz,
Neredeymiş ergenlik, bilmez idik işve naz,
Toprak, ağaç araba, umutlar dua niyaz,
Çamurlara batardım, yirmisinde bendeniz.

Saçlarımız jöleydi, ayakkabılar jilet,
Kösele takılırdık, giymez idik sandalet,
Ağzımız çok sıkıydı, yoktu bizde şikâyet,
Nasıl caka satardım, yirmisinde bendeniz.

Yalan riyamız yoktu, severdik özümüzle,
İzzeti ikram vardı, bir kelam sözümüzle,
Nasıl içten gülerdik, kirlenmiş yüzümüzle,
Her bir şeye yeterdim, yirmisinde bendeniz.

Vesselam delikanlı, adam gibi Âdem'dik,
Kilo milo ne gezer, adeta bir kalemdik,
Bir araya gelince, hepimiz bir âlemdik,
Horoz gibi öterdim J, yirmisinde bendeniz.

Âdem Efiloğlu